

เจ็ดวันที่ฉันเหงา

นำเสนอเมื่อ : 19 ส.ค. 2552

เจ็ดวันที่ฉันเหงา
- เพ็ญแข

✘ **ขอบคุณค่ะ** ✘

✘

-น่าเสียดาย ที่เรามีพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ

แต่เรากลับศรัทธาไสยศาสตร์หัวปักหัวปำ

-น่าเสียดาย ที่เรามีพระมหากษัตริย์ที่แสนดี

แต่เรากลับมีคนโกงกินเต็มบ้านเมือง

-น่าเสียดาย ที่เรามีวัดอยู่เกือบทุกหมู่บ้าน / ตำบล

แต่เรากลับมากด้วยคนขาดจริยธรรมอยู่ทั่วไป

-นำเสียดาย ที่เราสถาปนาประชาธิปไตยตั้งแต่ พ.ศ. 2475

แต่เรากลับมีปฏิวัติ / รัฐประหารมาแล้ว 14 ครั้ง

-นำเสียดาย ที่เรามีมหาวิทยาลัยมากมายติดอันดับโลก

แต่เรากลับโศคร้ายที่คนไทยชอบดูดวงบวงสรวงเทพยดา

-นำเสียดาย ที่เรามีป่าไม้ แม่น้ำ ธรรมชาติอุดมสมบูรณ์

แต่เรากลับเห็ดทุนการทำลาย แทนการรักษา

-นำเสียดาย ที่เรามีศิลปวัฒนธรรม เป็นของตนเอง

แต่เรากลับเก่ง “การลอกเลียนแบบ” เป็นที่สุด

-นำเสียดาย ที่เรามีสื่อมวลชนมากมายไร้พรมแดน

แต่เจ็บปวดเหลือแสนที่สื่อมวลชนมุ่งแต่การขายสินค้า

-นำเสียดาย ที่เรามีกฎหมาย

แต่กลับปล่อยให้มีการใช้กฎหมาย จนเป็นเรื่องธรรมดา

-นำเสียดาย ที่เรามีหนังสือหลายพันเล่มในห้องสมุด

แต่สถิติสูงสุด คือเราอ่านหนังสือกันปีละ 8 บรรทัด

-นำเสียดาย ที่เรามีอินเทอร์เน็ตใช้ก่อนประเทศในโลกว่าสาม

แต่เรากลับเสื่อมทราม เพราะใช้ส่งภาพถ่ายคลิปโป๊

-นำเสียดาย ที่เรามีโทรทัศน์หลายสิบช่อง

แต่เรากลับจ้องจะดูแต่ละครน้ำเน่า

-นำเสียดาย ที่เรามีพ่อแม่อยู่ในบ้าน

แต่เรากลับปล่อยให้ท่านอยู่อย่างเปลี่ยวเหงา

-น่าเสียดายที่เราสามารถกลับตัวเป็นคนดีได้

แต่เราชอบใจที่จะเป็นคนเลวตลอดกาล

-น่าเสียดายที่เราเป็นอิสระจากความอยากได้

แต่เรากลับพึงใจอยู่กับการสนองความอยาก

-น่าเสียดายที่เราเราบรรลุนิพพานได้ในชาตินี้

แต่เรากลับยินดีอยู่แค่การทำบุญให้ทาน

.ขอบคุณที่มา บทความ.